**29-10-2026 มอร์นิ่ง มูร์ลี โอม ชานติ บัพดาดา มธุบัน**

**สาระ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน ฟอที่ไร้ขีดจำกัดมาเพื่อพาลูกๆ กลับไปกับท่าน ดังนั้น ขณะนี้เป็นของฟอและทำตามศรีมัทของท่าน

**คำถาม:** ฟอได้ให้คำแนะนำและหนทางที่สูงส่งอะไรกับลูกๆ ของท่านเพื่อให้โชคของพวกเขาสูงส่ง?

**คำตอบ:** ลูกๆ ที่แสนหวาน จงเพียรพยายามให้มากที่สุดเท่าที่เป็นไปได้เพื่ออยู่ในการจดจำระลึกถึงก่อนความตายจะมาถึง ด้วยสิ่งนี้ที่ลูกจะได้รับรายได้ หลังจากกลายเป็นลูกของฟอแล้ว ห้ามสร้างกระทำที่เป็นบาปใดๆ แม้แต่โดยไม่ได้ตั้งใจ ไม่ว่าพายุของมายาจะมามากมายเพียงใด ห้ามกลับไปไม่บริสุทธิ์

โอม ชานติ พระเจ้าชีวาพูด ลูกๆ เข้าใจว่าชีพบาบากำลังอธิบายให้แก่ลูก ลูกอยู่ในยุคแห่งบรรจบพบกันและกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าชีพบาบาเป็นการส่วนตัว ผู้คนยุคเหล็กเหล่านั้นไปนั่งในวัดชีพบาบาที่ไม่มีชีวิต ลูกๆ เข้าใจความแตกต่างใช่ไหม? อย่างน้อยที่สุดเปิดล็อคของสติปัญญาของลูก! ลูกเข้าใจว่าลูกกำลังนั่งเบื้องหน้าชีพบาบาที่มีชีวิต บาบากำลังสนทนาต่อหน้าลูก ชีพบาบากำลังสอนราชาโยคะแก่ลูกผ่านบราห์มา ในขณะที่อีกด้านหนึ่งมนุษย์กำลังกราบไหว้บูชาชีพบาบา พวกเขาไปที่อมาร์นาถและคาชีเพื่อค้นหาท่าน เหตุใดลูกถึงลืมซ้ำแล้วซ้ำเล่าว่าลูกกำลังนั่งอยู่กับชีพบาบาผู้ที่เรียกว่าฟอสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุด? ท่านได้รับการสรรเสริญอย่างมาก! ลูกเรียกท่านว่า: “บาบา บาบา!” ลูกรู้ว่าลูกกำลังทำตามคำแนะนำและแนวทางของชีพบาบาและกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของการกลายเป็นนายของโลก ผู้คนเหล่านั้นยังคงสะดุดล้มไปตามวัดต่างๆและสถานที่จาริกแสวงบุญกันต่อไป ในขณะที่ลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูก ดูสิว่ามีความแตกต่างกันมากเพียงใด! เมื่อเทียบกับลูกแล้ว พวกเขาเป็นคนโง่อย่างสมบูรณ์ ชีพบาบาพูดว่า: ฟอคือผู้รับใช้ที่เชื่อฟังของลูก ฟอมาเพื่อให้มรดกแก่ลูก พวกเขาเฝ้าแต่ร้องเรียกหาพระเจ้าผู้เป็นฟอ ที่นี่ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าพระเจ้าผู้เป็นฟอเป็นการส่วนตัว สิ่งนี้นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูกในขณะที่ลูกอยู่ที่นี่ แล้วทำไมลูกจึงลืมสิ่งนี้เมื่อลูกกลับไปบ้าน? ที่นี่เป็นกลางวันสำหรับลูก ในขณะที่สำหรับผู้คนเหล่านั้นเป็นกลางคืน พวกเขาร้องไห้ออกมาอยู่เรื่อยๆและลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าท่านเป็นการส่วนตัว ลูกพูดว่า: ฉันนั่งอยู่กับท่าน ฉันรับฟังท่าน อย่างไรก็ตาม เมื่อลูกกลับบ้าน ลูกก็ลืมสิ่งนี้ มายามีพลังมากหลังจากกลายเป็นลูกของชีพบาบาแล้ว ลูกพยายามเปลี่ยนจากผู้กราบไหว้บูชาไปเป็นผู้มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา แต่แล้วลูกก็ออกไปข้างนอกเช่นกันและก็กลายเป็นผู้กราบไหว้บูชา! ลูกยังคงไปวัดที่ไม่มีชีวิตของชีพบาบาต่อไป ที่นี่ฟออธิบายว่า: ลูกๆ ด้วยการทำตามศรีมัทเท่านั้นที่ลูกจะกลับมาสูงส่ง สิ่งหลักคือความบริสุทธิ์ พวกเขาไปที่รูปปั้นที่ไม่มีชีวิตและสังเวยตัวเองที่คาชี ลูกกำลังนั่งที่นี่ในรูปที่มีชีวิต ที่นี่ไม่มีเรื่องของการสังเวยตัวเองที่คาชี ที่นี่เป็นเรื่องของการตายขณะที่มีชีวิต ฟอพูดว่า: ทำตามศรีมัท! เมื่อลูกไปจากที่นี่และออกไปข้างนอกลูกก็ลืมฟอ บางคนไม่เคยแม้แต่จะเขียนจดหมายถึงบาบา คนอื่นๆเป็นเช่นนั้นที่แม้ว่าพวกเขาจะไม่เคยเห็นฟอแต่พวกเขาก็ยังคงเขียนจดหมายถึงบาบาด้วยความสิ้นหวังต่อไป ในขณะที่ผู้ที่พบท่านเป็นการส่วนตัวได้ลืมท่านอย่างสมบูรณ์ ลูกต้องอุทิศตัวลูกเองต่อชีพบาบา ผู้คนบนหนทางของความเลื่อมใสศรัทธาเคยสังเวยตัวเองที่คาชีเพื่อที่จะพบชีพบาบา แต่พวกเขาก็ไม่สามารถพบท่านได้ ขณะนี้ฟอมาที่นี่ในรูปที่มีชีวิตและพูดว่า: ลูกๆ เป็นของฟอ! ฟอมาเพื่อพาลูกกลับไปกับฟอ ลูกไม่สามารถไปที่นั่นได้โดยไม่กลับมาบริสุทธิ์ ฟอต้องมาเพื่อทำให้ลูกบริสุทธิ์ ฟอ ผู้ประทานหลุดพ้นในชีวิต สำหรับทุกคนกำลังนั่งอยู่กับลูก ท่านกำลังสอนราชาโยคะที่พระเจ้าของกีตะได้สอนไว้ให้แก่ลูก พวกเขาเรียกพระเจ้ากฤษณะ ลูกรู้ว่าชีพบาบาคือพระเจ้าของกีตะ ลูกแม้กระทั่งเขียนว่า: ชีพบาบาผ่านบราห์มา ฟอ

นั่งอยู่เบื้องหน้าลูกเป็นการส่วนตัวและอธิบายให้แก่ลูก ถึงกระนั้นลูกก็ไม่รู้สึกซาบซึ้ง โอ้โห! ซีพบาบาได้พาเราเข้าไปสู่ตักของท่าน! ท่านได้นำเรามาเลี้ยงดู! อย่างไรก็ตาม ท่านจะไม่ได้ให้ทุกคนอยู่ที่นี่ มีลูกหลายพันคน แล้วท่านจะเก็บพวกเขาทั้งหมดไว้ที่นี่ได้อย่างไร? มีพื้นที่ว่างไม่มากนักที่นี่ ฟอพูดว่า: ลูกต้องอยู่ที่บ้านและจดจำฟอ ลูกได้กลายเป็นลูกของฟอที่อ่อนหวานที่สุดฟอที่ไร้ขีดจำกัด ฟออธิบาย: ลูกๆ ลูกได้ลูกเผาไหม้จนตายด้วยการนั่งอยู่ในกองไฟของตัณหาราคะ ขณะนี้นั่งอยู่บนกองไฟของความรู้และกลายเป็นเทพ ผู้คนกราบไหว้บูชาเทพ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใดเลย สิ่งนี้กล่าวได้ว่าเป็นชะตากรรมของละคร ลูกกำลังนั่งอยู่เบื้องหน้าซีพบาบาที่มีชีวิต ได้รับการจดจำว่าซีพบาบาได้ก่อตั้งดินแดนของวิษณุด้วยบราห์มา ฟออธิบายว่า: ลูกๆ ห้ามสร้างการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ห้ามกลับมามีจิตสำนึกที่เป็นร่าง ในขณะที่เดินเคลื่อนไหวไปมาลูกต้องจดจำเจ้าปาวของลูก ผู้ที่ลูกได้จดจำมาเป็นเวลาครึ่งวงจร ขณะนี้ท่านปรากฏอยู่ในงานรับใช้ของลูก ท่านเป็นนักสังคมสงเคราะห์ทางจิต ท่านกำลังสอนงานรับใช้ทางจิตแก่ลูก มีหัวหน้าของนักสังคมสงเคราะห์ ผู้เดียวนั้นเป็นทางจิต ในขณะที่ผู้อื่นเป็นผู้ที่ทำงานรับใช้ทางโลกเพื่อสังคมมนุษย์ เวลานี้พวกเขากำลังร้องขอให้ทุกคนหยุดการฆ่าวัว ลูกสามารถเขียนว่าการใช้ดาบของตัณหาราคะต่อกันเป็นการฆ่าที่ยิ่งใหญ่ที่สุด ก่อนอื่นใดให้ยุติเรื่องนี้ก่อน เกี่ยวกับเรื่องนี้พระเจ้าพูดว่า: ตัณหาราคะเป็นศัตรูที่ยิ่งใหญ่ที่สุด และเป็นสาเหตุที่ทำให้ลูกมีความทุกข์ตั้งแต่ตอนเริ่ม ตลอดจนตอนกลาง จนถึงตอนจบ ลูกได้ลืมพระเจ้าของกีตะ บาบาประหลาดใจจริงๆ ประการแรก ลูกได้ล้มลุกคลุกคลานไปยังภูเขาที่อมาร์นาถ เพราะลูกเชื่อว่าท่านได้บอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ปารวตีบนที่นั่น จะเกิดอะไรขึ้นด้วยการบอกเรื่องราวให้เพียงปารวตีคนเดียว? ฟออธิบายว่า: ลูกทั้งหมดคือปารวตี ท่านกำลังบอกเรื่องราวของความเป็นอมตะแก่ลูกทั้งหมด ฟอพูดว่า: ลูกๆ ขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดลูกได้มาถึงดินแดนแห่งความตาย อัจชะ ลักษมีและนารายณ์ไปไหน? พวกเขากลับไปหรือพวกเขาหลอมรวมเข้าไปในแสงหรือไม่? ราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดของสุริยวงศ์ไปไหน? ในขณะที่ใช้ 84 ชาติเกิดพวกเขาต้องกลับมาตาโมประธานจากสะโตประธานอย่างแน่นอน ลูกเข้าใจใช่ไหมว่าซีพบาบากำลังนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกผ่านบราห์มา? ลูกๆ ขณะนี้ฟอมาเพื่อสร้างโชคของลูก แล้วเหตุใดลูกจึงขีดฆ่าโชคของลูก? อย่างน้อยที่สุดก็เข้าใจเล็กน้อย! ฟอมาเพื่อทำให้ลูกเป็นนายของสวรรค์ ลูกจะไม่ทำตามคำแนะนำและหนทางของฟอหรือ? เหตุใดลูกถึงลืมที่จะจดจำฟอเมื่อลูกกลับบ้าน? ฟออธิบายให้แก่ลูกซ้ำแล้วซ้ำอีกว่า: ลูกๆ ขณะนี้ลูกเป็นของยุคบรรจบพบกัน ในขณะที่ผู้คนอื่นเหล่านั้นเป็นของยุคเหล็ก ลูกกลับมามีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาในขณะที่พวกเขาเป็นผู้กราบไหว้บูชา การเร่ร่อนของลูกเวลานี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว แม้ว่าผู้คนเหล่านั้นจะพิจารณาว่าลูกเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า แต่ลูกก็พูดว่าพวกเขาเป็นผู้ที่ไม่เชื่อในพระเจ้า พวกเขาพูดว่าลูกไม่ทำความเลื่อมใสศรัทธาใดๆ และเหตุนี้เองลูกจึงเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกพูดว่าพวกเขาไม่รู้จักฟอ และเหตุนี้เองพวกเขาจึงเป็นผู้ไม่เชื่อในพระเจ้า ลูกพูดว่าลูกคือผู้ที่เชื่อในพระเจ้าเพราะลูกรู้จักฟอและลูกประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากท่าน เพราะพวกเขาไม่รู้สิ่งนี้พวกเขาจึงยังคงล้มลุกคลุกคลานต่อไป ผู้คนมากมายไปที่กุมภาเมล่าและให้ทานและทำบุญ ขณะนี้ฟอพูดว่า: หยุดสิ่งเหล่านั้นทั้งหมด ลูกได้พบมหาสมุทรแห่งความรู้แล้วและดังนั้นลูกจะไปที่ใดอีก? เหล่านี้คือแม่น้ำแห่งความรู้ พวกเขานำลูกไปสู่มหาสมุทรแห่งความรู้เพื่ออาบน้ำลูกในความรู้ ลูกๆที่ดีมากมายมาหาฟอแล้วกลับบ้านและกลับมาสกปรกอีกครั้ง บางคนทำตามคำแนะนำและหนทางของฟอ พวกเขาถามว่า: บาบา ฉันจะใช้ทรัพย์สมบัติที่ดับสูญของฉันอย่างมีคุณค่าได้อย่างไร? และแล้วก็ได้อธิบายให้แก่พวกเขาว่า: ลูกสามารถกู้เรือที่กำลังจมขึ้นมาได้มากแค่ไหนนั้นก็เป็นสิ่งที่ดี ใช้สิ่งนั้นเพื่อรับใช้บารัตและใช้สิ่งนั้นอย่างมีคุณค่า เปิดศูนย์ มีการสร้างรูปภาพเหล่านี้ขึ้นมามากขึ้นเรื่อยๆ บาบามีลูกๆ เช่นนั้นที่พูดว่า: บาบา เมื่อใดก็ตามที่ท่านต้องการ โปรดนึกถึงฉัน ฉันพร้อมที่จะช่วยท่าน ถ้าท่านต้องการใครสักคนมาทำงานให้ดีสำหรับยักย่ะแล้วโปรดนึกถึงฉัน บาบาพูดว่า: ฟอจะไม่จดจำใคร ลูกสามารถทำอะไรก็ตามที่ลูกต้องการ ฟอคือผู้ประทาน ฟอมาเพื่อทำให้บารัตไปเป็นสวรรค์ ลูกจะไปสวรรค์ด้วยเช่นกัน อะไรก็ตามที่ลูกได้รับจะเป็นไปตามสิ่งที่ลูกทำสิ่งนั้นมากแค่ไหน อย่างไรก็ตาม ภาระของบาปของชาติเกิดมากมายที่อยู่

บนศีรษะของลูกต้องถูกขจัดออกไป มิฉะนั้นจะมีการลงโทษอย่างมากสำหรับสิ่งเหล่านั้น ลูกจะไปสวรรค์ แต่ถ้าลูกสัมผัสกับการถูกลงโทษลูกจะไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสภานภาพได้ มีการจดจำว่า: พระเจ้าทำให้คลังสมบัติของเขาเปี่ยมล้นอยู่เสมอ ท่านไม่ได้กังวลเกี่ยวกับสิ่งใด บาบาพูดว่า: คลังสมบัติจะกลับมาเต็มด้วยตัวของตัวมันเอง ลูกๆต้องทำตามศรีมัท ด้วยสิ่งนี้เท่านั้นที่มีประโยชน์สำหรับลูก ห้ามคิดว่าจะมีการสูญเสียในสิ่งนี้ ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกกำลังเดินทางไปเดลีและขาของลูกหักในระหว่างการเดินทางก็จงพิจารณาว่ามีประโยชน์ในสิ่งนั้นด้วยเช่นกัน อย่างน้อยดวงวิญญาณไม่ได้แตกสลาย! ขาหักแต่ก็ไม่เป็นไร ฟอกำลังพูดกับดวงวิญญาณ ฟ่ออธิบายว่า: นี่คืออาณาจักรของราวันและเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้เผาหุ่นจำลองของราวัน เราเคยเป็นอะไรและเวลานี้บาบาทำให้เราเป็นอะไรจากที่เราเคยเป็น! ดูสภาพของโลกสิ! เวลานี้ฟอกำลังทำให้ลูกไปเป็นนายของสวรรค์ ดังนั้นลูกควรทำตามคำแนะนำและหนทางของท่าน ลูกต้องเลิกทำบาปใดๆ ในขณะที่อาศัยอยู่ที่บ้านจงกลับมาบริสุทธิ์! เพียงแต่รับฟังเรื่องราวของนารายณ์ที่แท้จริงต่อไป เป็นเรื่องที่ยาวเช่นนั้น! แม้ว่าลูกจะทำให้ทั้งมหาสมุทรกลายเป็นหมึก ความรู้ก็ไร้ที่สิ้นสุด ดังนั้นลูกควรจะทำตามคำแนะนำและหนทางของฟอ ลูกรู้ว่าลูกกำลังประกาศสิทธิ์ในอาณาจักรของลูกด้วยการทำตามศรีมัทของพระเจ้าและลูกกำลังกลายเป็นเทพจากมนุษย์ ความตายเพียงแต่อยู่เบื้องหน้าลูก บางคนมีภาวะหัวใจล้มเหลวทันที คนอื่นแม้กระทั่งตายในอุบัติเหตุ ฟอพูดว่า: ก่อนลูกจะตาย จงทำความพยายามอย่างมาก ขณะที่จดจำฟอ จงหารายได้ของลูก หากลูกทำบาปหลังจากที่เป็นของฟอที่ไม่มีขีดจำกัด ลูกจะได้รับการลงโทษเป็นร้อยเท่าสำหรับบาปเพียงครั้งเดียวนั้น แล้วลูกจะรู้สึกละอายใจในสิ่งที่ผู้คนจะพูด ชีพบาบาพูดว่า: ฟอทำให้ดารามราชให้การลงโทษอย่างรุนแรงมากแก่ลูก ในเวลานั้น ท่านจะไม่พูดว่า: นี่คือลูกของฉัน มีกฎระเบียบที่เข้มงวดมาก ถ้าลูกของผู้พิพากษาก่ออาชญากรรม เขาไม่สามารถทำอะไรได้ ลูกคนนั้นต้องได้รับการลงโทษ ฟ่ออธิบายให้แก่ลูกทุกวัน: ลูกๆ ห้ามทำบาปใดๆเลย บาปที่ยิ่งใหญ่ที่สุดคือกิเลส พายุมากมายจะมาและมีกิจกรรมที่สกปรกมากมายภายนอก นี่คือโรงค้าประเวณี ตัวอย่างเช่น เมื่อลูกอธิบายให้แก่บุคคลที่มีชื่อเสียงและเขากลายมาเป็นนักเรียน คนอื่นๆ จะพูดว่าบราห์มา กุมารีได้ร่ายเวทย์มนต์ให้กับเขา แม้แต่ผู้คนที่ยิ่งใหญ่ก็มาที่นี่และเขียนว่า: ท่านกำลังบอกสัจจะอย่างแท้จริง แท้จริงแล้วพระเจ้าของกีตะคือชีวา และไม่ใช่ศรีกฤษณะ อย่างไรก็ตาม ทันทีที่พวกเขากลับบ้าน ทุกสิ่งก็จบสิ้น ต้องใช้ความพยายามอย่าง ฟ่ออธิบายว่า: ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน อย่าได้ลืมฟอ! มายามีพลังมาก จดจำระลึกถึงฟ่อเหมือนกับปรอท แล้วลูกก็ลืมท่านอย่างรวดเร็ว ฟอพูดว่า: ลูกอาจอาศัยอยู่ที่บ้านเพียงแค่อยู่อย่างความบริสุทธิ์ ลูกต้องเพียรพยายาม ฟอบอกลูกแต่ละคนด้วยความรักอย่างมากว่า: ขณะนี้ หลังจากเป็นลูกของฟอแล้ว ห้ามสร้างการกระทำที่เป็นบาปใดๆ ขณะนี้ลูกรู้จักฟอแล้วใช่ไหม? ลูกมีความลับของวงจรโลกในสติปัญญาของลูกด้วย ผู้รอบรู้ ปัณฑิต และปรมาจารย์ผู้ยิ่งใหญ่ ต่างก็เรียกตัวเองว่าชีวาและตัวพวกเขาเองก็ได้รับการกราบไหว้บูชาด้วยเช่นกัน โดยทั่วไปแล้วซันยาสซีไปและอาศัยอยู่ที่ฮาริดวาร์ ตลอดทั้งวันพวกเขาสวดมนต์อย่างต่อเนื่อง: ชีวาของคาชีคือพระเจ้าของโลกผู้ที่ให้กำเนิดคงคา ฟอนั่งที่นี่และอธิบายแก่ลูกเป็นอย่างดี เป็นที่จดจำว่าท่านคือภาพลักษณ์ของความเป็นอมตะ นั่นไม่ใช่ปัลลังก์ที่เป็นอมตะ พาหนะนี้เป็นปัลลังก์ของฟอ ภาพลักษณ์ที่เป็นอมตะ เช่นเดียวกับที่เหล่านั้นคือพาหนะของลูก บาบาพูดว่า: ฟอได้ใช้พาหนะนี้ด้วยเช่นกัน ในหน้าผาก ด้านหนึ่งคือลูกศิษย์และอีกด้านหนึ่งคือกูรู(Guru) ฟอจะมาและนั่งถัดจากเขาอย่างแน่นอน ฟ่อเป็นเพียงจุดเช่นกัน ฟอไม่ได้ใหญ่โตขนาดนั้น ลูกๆ ที่สุดแสนหวาน นี่คือการจาริกแสวงบุญของการจดจำระลึกถึงที่มีชีวิตที่แท้จริงของลูก ทั้งบัพและดาดารวมรูปกัน ไม่มีใครสามารถเข้าใจความหมายของบัพและดาดาได้ ในโทรเลข ท่านเซ็นชื่อว่า: บัพดาดา ไม่มีใครสามารถเข้าใจสิ่งนี้ ชีพบาบาคือบาบาของลูก และประชาบิดาบราห์มาคือดาด้าของลูก และดังนั้นเมื่อท่านทั้งสองรวมกันจึงเป็นบัพดาดา ฟอพูดว่า: เวลานี้ฟอได้มาให้มรดกแก่ลูกผ่านผู้เดียวนี้ ชีพบาบาเป็นของลูก ประชาบิดาบราห์มาก็เป็นฟอของทุกคนด้วยเช่นกัน ลูกได้รับมรดกของลูกจากชีพบาบา ดังนั้นท่านจะเซ็นในลักษณะนี้ใช่ไหม? เราถูกเรียกว่าบัพดาดา ชีพบาบาพูดว่า: จดจำฟอผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ แต่สิ่งนี้ยังไม่นั่งอยู่ในสติปัญญาของลูก ผู้คนหลายพันคนมาที่นิทรรศการ

ในผู้คนเหล่านั้น บางทีก็มีแปดถึงสิบคนที่มาเพื่อเข้าใจมากขึ้น และในจำนวนนี้จะค่อยๆเหลืออยู่หนึ่งคนหรือสองคน ได้รับการจดจำว่ามีหนึ่งกำมือจากหลายๆ ล้าน ดังนั้นลูกต้องมีนิทรรศการมากมายเพื่อที่ว่าหนึ่งกำมือจากหลายๆล้านสามารถปรากฏขึ้นมาได้ บางคนมาเป็นเวลาสี่ถึงห้าปีแล้วก็หายไป พวกเขาหย่าขาดจากฟอ อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ ฟอ บัพดาดา ฟอทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

**สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของความรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:**

1. จงอุทิศตัวลูกเองอย่างเต็มที่ให้แก่ชีพบาบา นั่นคือตายขณะที่มีชีวิตและทำตามศรีมัท

2. ลูกกลายเป็นลูกๆ ของชีพบาบาแล้ว และดังนั้นห้ามสร้างการกระทำที่เป็นบาปใดๆ จงกลับมาบริสุทธิ์และให้คุณประโยชน์แก่ตัวลูกเอง

**พร:** ขอให้ลูกเป็นดวงวิญญาณที่มีความรู้ที่รับฟังความรู้ในแง่ประเด็นที่ลึกล้ำและกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น

ดวงวิญญาณที่มีความรู้ได้สัมผัสกับประสบการณ์ทุกรูปแบบของความรู้ในทุกประเด็น เช่นที่ลูกสนุกกับการรับฟังสิ่งเหล่านั้นและลูกพบว่าสิ่งนั้นลึกล้ำ และพร้อมกับการฟังสิ่งเหล่านี้ลูกต้องหลอมรวมเข้ามาในตัวลูกเอง นั่นคือลูกต้องกลายเป็นตัวของสิ่งนั้น จะต้องมีการฝึกฝนสิ่งนี้เช่นกัน “ฉันดวงวิญญาณ ฉันปราศจากตัวตน” ลูกได้ยินสิ่งนี้ซ้ำๆ แต่ลูกต้องฟังในขณะที่สัมผัสกับประสบการณ์สภาพที่ปราศจากตัวตน ประเด็นนั้นเป็นเช่นไรก็ให้เป็นประสบการณ์ของลูกเช่นนั้น โดยการทำสิ่งนี้ลูกจะสะสมความคิดที่บริสุทธิ์ไว้ในบัญชีของลูกและเมื่อสติปัญญาของลูกยุ่งอยู่กับการทำสิ่งนี้ลูกจะสามารถหลีกหนีไปจากความคิดที่ไร้ประโยชน์ได้อย่างง่ายดาย

**คติพจน์:** ผู้ที่มีอำนาจของความรู้และประสบการณ์เป็นสองเท่าคือขอทานที่ซาบซึ้งและโยคีที่โบยบิน (มาสฟากีร์และรามตาโยคี)

***** โอม ชานติ *****

**สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: โอบรับจิตวิญญาณของการยกระดับผู้อื่น และยกระดับผู้ที่ประณามลูก**

การมีความรู้สึกเกี่ยวกับสถานการณ์ใดๆ เป็นข้อบ่งชี้ของความล้มเหลว ไม่ว่าจะมีผู้ประณามลูกมากแค่ไหนให้สายตาและทัศนคติของลูกยกระดับผู้นั้นเสมอ มากเท่าที่ลูกมีสิทธิ์ ลูกก็จะปราศจากความหลงทะนงตนมากตามนั้น สละละทิ้งแม้กระทั่งความหลงทะนงตนที่พัฒนาขึ้นหลังจากที่ลูกเข้ามาสู่หนทางจิตวิญญาณนี้ เมื่อลูกมีสายตาและทัศนคติในการสละละทิ้ง และแล้วลูกจะสามารถมีบัพดาดาในการตระหนักรู้ของลูกและลูกจะมีคำพูดเช่นนั้นบนริมฝีปากของลูก